Вже в душі засіялось зимою,
Вдарило вітрами зусібіч.
Що це раптом сталося зі мною
Серед катаклізмів протиріч?
Йду наосліп і шукаю броду,
Де його ніколи не було,
А сумне лице мого народу
Знов червоним снігом замело.
Обережно відчиняють двері
Свіжої епохи сторожі,
Та не чути скрипки Страдіварі
На отій незвіданій межі.
А зате гримлять червоні бубни
На парадах сплісняївілих свят.
І питання: бути чи не бути? —
Стало в перший історичний ряд.